

پلنوم ششم کمیته مرکزی حزب توده ایران

از ۱۲ تا ۲۶ شهریور ۱۳۲۸ تشکیل شد .

پلنوم ششم از یکطرف طرق مشخص عملی ساختن وحدت رهبری و سازمانی حزب طبقه کارگر را در ایران تصویب نمود و مقرر داشت که این امر بزرگ در آینده نزدیک در کنفرانس وحدت بی پایان رسد و از طرف دیگر پلنوم تحت شعار تأمین وحدت در سراسر حزب جریان یافت و با تصویب مقررات تشکیل پلنوم وسیع مرحله قطعی خاتمه دادن به بقایای بحران درون حزب و رهبری را پیش بینی کرد .

پلنوم وضع حزبی دکتر کشاورز را مورد بررسی قرارداد و به علت نقض انضباط و مقررات حزبی و تمرد از قبول تصمیم پلنوم ششم او را از عضویت کمیته مرکزی اخراج نمود .

در گزارش هیات احراشه به ششمین پلنوم کمیته مرکزی (پلنوم فوق العاده) درباره طرق تأمین وحدت و هماهنگی در حزب توده ایران ، استدلال شده است :

” بدون اشتراک فکر و عمل در میان کلیه اعضای حزب و با وجود اختلاف در درون سازمان حزبی ، متحد ساختن سایر نیروها و عناصر ترقی خواه اجتماع ایران و تشکیل جبهه واحد ضد - امپریالیستی عملاً نمی تواند یا موفقیت مقرون گردد ، زیرا حزبی که افراد آن باید دارای یک جهان بینی ، یک برنامه و یک اساسنامه باشند و باید برای منظور واحد و مشترکی مبارزه کنند ، حزبی که رهبری سایر طبقات و قشرهای انقلابی جامعه را وظیفه خود می داند ، هنگامی که خود دچار اختلاف و تفرقه است ، چگونه می تواند عناصری را که از لحاظ منافع طبقاتی و افکار سیاسی و اجتماعی با یکدیگر تجانسی ندارند ، به اتحاد و مبارزه مشترک دعوت نماید ؟ ”